

Nr 46.

Av herr **Åkesson, Nils**, om *åvägbringande av lagbestäm-
melser i syfte att vid avträde av arrenderad jordegendom
ersättning skall lämnas åt arrendatorn för kostnader för
elektrisk anläggning å egendomen.*

Den elektriska energiens betydelse för framställning av ljus och kraft framträder allt mer och mer ju större svårigheterna bliva att importera kol och brännolja.

Snart stå vi kanske inför den oangenäma verkligheten, att all kolinförsel omöjliggöres, och vilken betydelse detta skall få för industrien och för övrigt alla näringar låter sig knappast beräkna.

Kraftiga åtgärder äro ju redan vidtagna för tillgodogörande av vattenfall för omsättning i elektrisk energi, men helt visst kunde ännu mycket varit i den vägen åtgjort, och därigenom besparing nu skett på det dyra bränslet.

Jordbrukets idkare hava ej heller försummat att, där belägenheten varit gynnsam, tillgodogöra sig den elektriska kraftens förmåner, och såväl för ljus som kraft hava elektriska anläggningar monterats på många både större och mindre jordbruk. Kostnaderna äro avsevärda, men för ägaren av ett jordbruk äro de dock överkomliga och kunna så småningom amorteras genom inbesparing av kol och annat bränsle.

Annorlunda ställer det sig för en arrendator. Han innehar och brukar annan persons egendom på längre eller kortare tid och har i högst få fall säkerhet att få behålla egendomen utöver den kontrakterade tiden. Uti gällande arrendelag finnes intet stadgande om att arrendator äger att av jordägaren återfå utlagda kostnader av här åsyftade beskaffenhet; beträffande andra utlägg såsom för byggnader och grundförbättringar är ju däremot särskilt stadgat.

Anläggningskostnaderna för elektriska ledningar äro avsevärda, men däremot äro sådana ledningar nästan värdelösa, ifall de skola nedtagas och från stället bortföras vid arrendetidens slut.

Av denna anledning kan en arrendator icke tillgodogöra sig elektricitetens förmåner. Det skulle sålunda helt visst lända såväl arrendatorn som egendomen till nytta samt i hög grad bidra till elektriska energiens utnyttjande, om arrendelagen innehöll bestämmelser om jordägarens skyldighet att under vissa förhållanden ersätta arrendatorn för av honom nedlagda kostnader uti elektriska anläggningar.

På grund av det anförda tillåter jag mig föreslå,

att riksdagen ville i skrivelse till Kungl. Maj:t begära utredning i berörda syfte samt anhålla, att Kungl. Maj:t måtte efter verkställd utredning för riksdagen framlägga förslag till sådan ändring uti gällande arrendelag, att arrendator kan, vid avträde av arrenderad jordegendom, utav jordägaren erhålla ersättning för å egendomen nedlagda kostnader för elektrisk anläggning.

Stockholm den 26 januari 1917.

Nils Åkesson.